

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Stopy metali nieżelaznych (WTCNICS-SMN)

Nazwa w języku polskim:

Nazwa w jęz. angielskim: Non-ferrous alloys

Dane dotyczące przedmiotu:

Jednostka oferująca przedmiot: Wydział Nowych Technologii i Chemii

Przedmiot dla jednostki: Wydział Nowych Technologii i Chemii

Domyślny typ protokołu dla przedmiotu:

Egzamin

Język wykładowy:

polski

Skrócony opis:

Podział i kryteria doboru konstrukcyjnych stopów metali nieżelaznych. Znajomość budowy strukturalnej, właściwości i zastosowania stopów odlewniczych i do przeróbki plastycznej wykorzystywanych we współczesnej technice. Wpływ składu chemicznego na budowę fazową. Możliwości zmian strukturalnych na drodze obróbki cieplnej i plastycznej.

Opis:

Wykłady:

1. Podział i kryteria doboru stopów metali nieżelaznych. Stopy odlewnicze i do przeróbki plastycznej. Metody umacniania. Rodzaje faz w stopach metali nieżelaznych – 2 godz.
2. Aluminium - właściwości i zastosowanie. Odlewnicze stopy aluminium z krzemem – modyfikacja siluminów eutektycznych i nadeutektycznych. Wieloskładnikowe stopy odlewnicze. Stopy do przeróbki plastycznej umacniane zgniotem. Durali i ich obróbka cieplna. Stopy aluminium z litem – 4 godz.
3. Miedź jej własności i zastosowanie. Stopy miedzi i ich podział. Mosiądze. Mosiądże specjalne. Korozja mosiądźców. Brązy cynowe - rodzaje segregacji i homogenizacja. Brązy aluminiowe i ich obróbka cieplna. Brązy ołowiowe. Brązy krzemowe, berylne i manganowe – 4 godz.
4. Stopy miedzi z niklem. Stopy łożyskowe na osnowie cyny ołowiu i miedzi – 2 godz.
5. Tytan i jego stopy. Budowa fazowa stopów tytanu. Równowagowe i nierównowagowe przemiany fazowe. Zjawiska wydzieleniowe – 4 godz.
6. Kolokwium – 1 godz.
7. Magnez niestopowy i techniczne stopy magnezu. Modyfikacja i obróbka cieplna stopów magnezu. Nadplastyczność stopów magnezu – 4 godz.
8. Nadstopy żarowytrzymałe – 2 godz.
9. Konstrukcyjne stopy na osnowie faz międzymetalicznych – 2 godz.
10. Stopy o wysokiej entropii – 4 godz.
11. Kolokwium – 1 godz.

Ćwiczenia laboratoryjne:

1. Struktura i właściwości stopów tytanu – 4 godz.
2. Wpływ technologii wytwarzania na strukturę i właściwości intermetalicznych stopów konstrukcyjnych – 4 godz.
3. Struktura i właściwości nadstopów żarowytrzymałych – 4 godz.
4. Wpływ składu chemicznego na strukturę i właściwości stopów o wysokiej entropii – 4 godz.

Literatura:

1. H. Ziencik, Materiałoznawstwo, t.1, Wprowadzenie do nauki o materiałach;
2. Z. Bojar, W. Przetakiewicz, H. Ziencik, Materiałoznawstwo. t.2. Metaloznawstwo;
3. Praca zbiorowa, Ćwiczenia laboratoryjne z materiałoznawstwa;
4. B. Ciszewski, W. Przetakiewicz, Nowoczesne materiały stosowane w technice;
5. K. Przybyłowicz, J. Przybyłowicz, Materiałoznawstwo w pytaniach i odpowiedziach;
6. M.W. Grabski, J. A. Kozubowski, Inżynieria materiałowa;
7. L.A. Dobrzański, Podstawy nauki o materiałach i metaloznawstwo;
8. M.F. Ashby, D.R.H. Jones, Materiały inżynierskie. t. 1 i 2;
9. A. Bylica, J. Sieniawski, Tytan i jego stopy,
10. A. Dziadoń, Magnez i jego stopy;
11. A. Maciejny, A. Hernas, Żarowytrzymałe stopy metali;
12. A. Hernas, Żarowytrzymałość metali i stopów
13. Z. Bojar, W. Przetakiewicz, Materiały metalowe z udziałem faz międzymetalicznych.

Efekty uczenia się:

W1 Zna systematykę podziału i podstawowe rodzaje materiałów oraz tendencje w zakresie stosowania i perspektyw rozwoju tworzyw inżynierskich. K_W04,

W2 Zna relacje pomiędzy parametrami podstawowych procesów technologicznych, a budową makro i mikrostrukturalną i ich wpływie na właściwości użytkowe. K_W13, K_W18

W3 Zna możliwości wykorzystania i podstawowe zasady doboru materiałów konstrukcyjnych i narzędziowych. K_W15.

U1 Potrafi korzystać z dostępnych źródeł wiedzy dotyczących materiałów konstrukcyjnych i wielofunkcyjnych. KU_06.

U2 Potrafi dokonać doboru materiałów pod kątem założonych właściwości użytkowych. Umie dobrać i scharakteryzować metody badań niezbędne do oceny wybranych właściwości materiałowych współczesnej techniki. K_U07, KU_08.

U3 Umie korzystać z literatury fachowej, baz danych oraz innych źródeł informacji w celu pozyskania danych dotyczących budowy, przetwarzania i wykorzystania materiałów inżynierskich. K_U10, K_U12.

K1 Ma świadomość poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i efektywnie realizować proces samokształcenia. K_K01, K_K02.

K2 Prawidłowo identyfikuje i rozwiązuje problemy strukturalno-technologiczne problemy materiałowe. K_K04, K_K05,

K3 Ma świadomość społecznej roli inżyniera w zakresie wpływu technologii materiałowych na poziom gospodarki. K_K07

Metody i kryteria oceniania:

Przedmiot kończy się egzaminem pisemno-ustnym.

Zaliczenie przedmiotu wymaga uzyskania pozytywnych ocen z dwóch kolokwii oraz zdania pisemnego sprawdzianu zawierającego pytania otwarte oraz testowe wielokrotnego wyboru. Osiągnięcie efektów W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2 i K3 weryfikowane jest podczas sprawdzianu końcowego, natomiast efekty W1, W3, U1, U2 i K2 sprawdzane są w trakcie kolokwii. ocena 2 – poniżej 50% poprawnych odpowiedzi; ocena 3 – 50 ÷ 60% poprawnych odpowiedzi; ocena 3,5 – 61 ÷ 70% poprawnych odpowiedzi; ocena 4 – 71 ÷ 80% poprawnych odpowiedzi; ocena 4,5 – 81 ÷ 90% poprawnych odpowiedzi; ocena 5 – powyżej 91% poprawnych odpowiedzi. Ocenę bardzo dobrą otrzymuje student, który posiadał wiedzę, umiejętności i kompetencje przewidziane efektami kształcenia, a ponadto wykazuje zainteresowanie przedmiotem, w sposób twórczy podchodzi do powierzonych zadań i wykazuje się samodzielnością w zdobywaniu wiedzy, jest wytrwały w pokonywaniu trudności oraz systematyczny w pracy. Ocenę dobrą otrzymuje student, który posiadał wiedzę i umiejętności przewidziane programem nauczania w stopniu dobrym. Potrafi rozwiązywać zadania i problemy o średnim stopniu trudności. Ocenę dostateczną otrzymuje student, który posiadał wiedzę i umiejętności przewidziane programem nauczania w stopniu dostatecznym. Samodzielnie rozwiązuje zadania i problemy o niskim stopniu trudności. W jego wiedzy i umiejętnościach zauważalne są luki, które potrafi jednak uzupełnić pod kierunkiem nauczyciela. Ocenę niedostateczną otrzymuje student, który nie posiadał wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie koniecznych wymagań. Na końcową ocenę składają się oceny uzyskane na sprawdzianie końcowym, ocena z kolokwii oraz zaangażowanie i sposób podejścia studenta do nauki.
Praktyki zawodowe:
brak
Forma studiów
stacjonarne
Rodzaj studiów
I stopnia
Rodzaj przedmiotu
obowiązkowy
Przedmioty wprowadzające
Strukturalne uwarunkowania właściwości materiałów, Materiały konstrukcyjne i wielofunkcyjne
Programy
kierunek: Inżynieria Materiałowa
Forma zajęć liczba godzin/rygor
wykłady - 30 godzin/egzamin laboratoria - 16 godzin/zaliczenie na ocenę
Autor
dr hab. inż Stanisław Józwiak
Bilans ECTS
Lp. Aktywność Obciążenie w godz. 1. Udział w wykładach 30 2. Udział w laboratoriach 16 3. Udział w ćwiczeniach 4. Udział w seminariach 5. Samodzielne studiowanie tematyki wykładów 40 6. Samodzielne przygotowanie do laboratoriów 24 7. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń 8. Samodzielne przygotowanie do seminarium 9. Realizacja projektu 10. Udział w konsultacjach 24 11. Przygotowanie do egzaminu 10 12. Przygotowanie do zaliczenia 13. Udział w egzaminie 2 godz. ECTS Sumaryczne obciążenie pracą studenta 146 5,0 Zajęcia z udziałem nauczycieli: 1+2+3+4+9+10+13 72 3,0 Zajęcia powiązane z działalnością naukową 80 3,0

Punkty przedmiotu w cyklach:

<bez przypisanego programu>			
Typ punktów	Liczba	Cykl pocz.	Cykl kon.
Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów (ECTS)	5	2021/22Z	